

Daniels Bog – Nummer syvoghalvfems

Elias' trefoldige anvendelse: En afdækning af den profetiske dynamik i det moderne Babylons konfrontation

Jeff Pippenger

2024-02-29

Elias' tredobbelte anvendelse repræsenterer de ydre elementer af Elias i de sidste dage. Elias repræsenterer én mand, men også en bevægelse af mennesker. Den bevægelse af mennesker, som slutter sig til budbringeren Elias, føres ud af den tilstand og erfaring, der repræsenteres ved Laodikea.

Og Elias trådte frem for hele folket og sagde: Hvor længe vil I halte til begge sider? Hvis Herren er Gud, så følg ham; men hvis Ba'al er det, så følg ham. Og folket svarede ham ikke et ord. Da sagde Elias til folket: Jeg, ja jeg alene, er tilbage som Herrens profet; men Ba'als profeter er fire hundrede og halvtredsindstyve mænd. 1 Kongebog 18:21, 22.

Hvad enten det var i den første eller den tredje engels bevægelse, blev de, som sluttede sig til denne periodes budbringer, enten ført ud af den historie, der repræsenteres ved menigheden i Sardes, eller af menigheden i Laodikea. Hver af disse menigheder er fremstillet ved Elias' spørgsmål om, hvor længe folket vil halte mellem to meninger. De to meninger, mellem hvilke de halter, er fremstillet ved Habakkuks „strid“. „Striden“ i Habakkuk kapitel to er en strid mellem enten korrekt eller ukorrekt metodologi. Det folk, som findes, når stridens tid kommer, enten i den milleritiske historie eller i de sidste dages historie, er usikkert på, om det skal stige ned fra hegnet, og hvis det er tilfældet, er det usikkert på, til hvilken side af hegnet det bør stige ned. Derfor svarede de ikke et ord.

Herren forordnede en prøve i den første og den tredje engels historie, som ville åbenbare, om den ene side i striden, repræsenteret ved den frafaldne protestantismes teologiske metodologi, eller metodologien i Millers regler for profetisk fortolkning, herunder de regler, der er antaget af Future for America, var det egentlige budskab om sildigregnen. Prøven på Karmels bjerg, som skal begynde ved den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater, kræver, at Gud identificerer, hvem Hans repræsentative budbringer er, således som Han gjorde det med Elias og i Milleriternes historie i 1844. Som med Elias og dem, der iagttog, men var uvillige til at tage standpunkt, blev og vil metodologien blive bekræftet ved opfyldelsen af offentlige forudsigelser.

”Daniels og Johannes' profetier skal forstås. De fortolker hinanden. De giver verden sandheder, som enhver bør forstå. Disse profetier skal være et vidnesbyrd i verden. Ved deres opfyldelse i disse sidste dage vil de forklare sig selv.” Kress Collection, 105.

Da ild kom ned og fortærede Elias' offer, stadfæstede Gud over for dem, som tavse iagttog, at Elias var Hans repræsentant, men da var det allerede for sent for Akab, Jezabel og hendes falske profeter. Dette skete også forud for den 22. oktober 1844 i Milleriternes historie, og det vil ske igen forud for den snart kommende søndagslov, som er forebilledliggjort ved den 22. oktober

1844. Desværre vil de, som venter med at træffe deres beslutning indtil den begivenhed, i kraft af deres passivitet allerede have valgt den forkerte side i spørgsmålet. Udvælgelsen af Elias-budbringeren må gå forud for hans konfrontation med Akab, Jezabel og hendes falske profeter. Efter at stadfæstelsen var fuldbyrdet ved, at ilden fortærede Elias' offer, dræbte Elias de falske profeter.

Den falske profet er det sjette rige i Bibelens profeti, og den afslutter sit herredømme som det sjette rige ved den snart kommende søndagslov, hvilket er dér, Elias dræbte de falske profeter. Derefter begyndte regnens fulde udgydelse. I milleritisk historie blev budbringeren og hans budskab identificeret i modsætning til dem, som i sammenhængen begyndte at opfylde deres rolle som frafalden protestantisme (hvilket er den falske profet i Elias' vidnesbyrd), og som er en af de tre magter, der fører verden til Harmagedon. Gud bestemte, at efter 22. oktober 1844 skulle den nyidentificerede sande profetiske bevægelse fuldende Hans værk på jorden, men bevægelsen gik over i Laodikea og ophørte kort derefter med at være en „bevægelse“, fordi den blev en juridisk anerkendt kirke.

Med disse træk ved den første Elias i erindring vil vi nu behandle den anden Elias' profetiske kendetegn med det formål at identificere og fastslå, hvem den tredje Elias i de sidste dage er. Jesus identificerede Johannes Døberen som den, der opfyldte Det Gamle Testaments sidste profeti.

Se, jeg sender jer profeten Elias, før Herrens store og frygtelige dag kommer. Og han skal vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes hjerte til deres fædre, for at jeg ikke skal komme og slå landet med bandlysning. Malakias 4,5-6.

Selv om Jesus identificerede Johannes som den Elias, der skulle komme, opfyldte Johannes ikke fuldt ud alle elementerne i forudsigelsen om den Elias, der skulle komme; for den tredje og sidste Elias kommer før Herrens store og frygtelige dag, som er tiden for de syv sidste plager, der afsluttes med Kristi andet komme. Johannes var ikke desto mindre den anden Elias, og hans vidnesbyrd identificerer og stadfæster sammen med den første Elias den tredje og sidste Elias.

Ligesom Elias stod over for en trefoldig fremstilling af det moderne Babylons drage, dyr og falske profet, således stod Johannes over for en romersk myndighed (Herodes), en uren kvinde (Herodias) og hendes datter (Salome). Karmels bjerg var et forbillede på den 22. oktober 1844, som igen repræsenterer søndagsloven i De Forenede Stater. Ved søndagslovskrisen bliver den trefoldige union tilvejebragt.

"Ved det dekret, som håndhæver pavemagtens institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændigt løsrive sig fra retfærdigheden. Når protestantismen rækker sin hånd over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den rækker over afgrunden for at slutte hånd med spiritualismen, når vort land under indflydelsen af denne trefoldige forening forkaster ethvert princip i sin forfatning som en protestantisk og republikansk regering og træffer foranstaltninger til udbredelsen af pavelige løgne og vildfarelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhed, og at enden er nær." Testimonies, bind 5, 451.

I beretningen om Herodes finder vi, at han som en repræsentant for det hedenske Rom er en repræsentant for det hedenske Roms „ti konger“ og derfor symboliserer de ti konger i

Åbenbaringen sytten, som giver deres rige til skøgen for én time. Herodes blev forbilledliggjort ved Akab. Begge var i ægteskaber, som var ulovlige. Akab, som tilhørte Israel, havde forbud mod at gifte sig med en kvinde, som ikke var en israelitisk kvinde, og Herodes havde taget sin broders hustru til ægte. Skøgen Tyrus' og Babylons utugt med jordens konger repræsenteres ved Akabs og Herodes' ulovlige forhold til Jezabel og Herodias.

Konfrontationen på Karmels Bjerg med Ahab blev fremstillet som en fødselsdagsfejring for Herodes. Ved søndagsloven ophører De Forenede Stater med at være det sjette rige i Bibelens profeti, og de ti konger bliver det syvende rige. Ved deres fødselsdag som det syvende rige går Herodes under et beruset gilde med til at give indtil halvdelen af sit rige til Salome, Herodias' datter. De ti konger går med til at give deres rige til dyret, og de gør det, fordi de er blevet bedraget af den falske profet (De Forenede Stater) og åndeligt er „berusede“.

På Karmels bjerg dansede de falske profeter hele dagen i et forsøg på at bedrage, og ved Herodes' fødselsdagsfest udførte Salome, Herodias' datter, en dans for at bedrage den berusede konge. Derved sikrede Herodias' datter Ahabs myndighed til at dræbe Johannes Døberen. Ved søndagsloven i De Forenede Stater vil De Forenede Stater bedrage hele verden til at antage et verdensomspændende billede af dyret, som består af et rige, der er halvt kirkemagt og halvt statsmagt. Verdens bedrag ved De Forenede Stater, som er den falske profet i den trefoldige union, blev forudskikket ved Jezebels profeters dans og Jezebels datter (Salome), for Jezebel er katolicismen, og det frafaldne protestantisme er hendes døtre (som Salome).

Forfølgelsen begynder ved den snart kommende søndagslov, som indebærer død, således som det fremstilles ved, at den anden Elias' hoved bliver fjernet og lagt i en kurv til pavedømmet, repræsenteret ved Herodias. På dette tidspunkt er pavedømmets dødelige sår fuldstændig lægt; hun er ikke længere glemt, og den sildige regn udgydes uden mål, idet fanen for de hundrede og fireogfyrre tusinde løftes op. På dette tidspunkt slår islam under det tredje ve til, og den fremadskridende dom over den store skøge, som sidder på mange vande, begynder. Hendes dom fordobles.

Og jeg hørte en anden røst fra himmelen sige: Gå ud fra hende, mit folk, for at I ikke skal blive delagtige i hendes synder, og for at I ikke skal få del i hendes plager. Thi hendes synder har nået op til himmelen, og Gud har ihukommet hendes misgerninger. Gengæld hende, ligesom hun har gengældt eder, og giv hende dobbelt igen efter hendes gerninger; i det bæger, som hun har fyldt, fyld for hende dobbelt. Åbenbaringen 18:4–6.

Hendes dom er fordoblet, for hun var endnu ikke blevet dømt for de mord, hun begik under den mørke middelalder fra år 538 til 1798. I det femte segl fremstilles de, som pavedømmet havde myrdet, symbolsk under alteret, hvor de spørger, hvornår Gud vil dømme Roms skøge, og de bliver sagt at hvile i deres grave, indtil en anden gruppe martyrer, som skal myrdes, således som de var blevet myrdet, er fuldtallige. Når hendes dom kommer, er den fordoblet, for hun vil to gange have myrdet Guds trofaste folk.

Og da han åbnede det femte segl, så jeg under alteret sjælene af dem, som var blevet dræbt for Guds ords skyld og for det vidnesbyrds skyld, som de havde holdt fast ved. Og de råbte med

høj røst og sagde: Hvor længe, Herre, du hellige og sanddru, vil du undlade at dømme og hævne vort blod på dem, som bor på jorden? Og der blev givet hver enkelt af dem en hvid klædning; og der blev sagt til dem, at de endnu skulle hvile en liden stund, indtil også deres medtjenere og deres brødre, som skulle dræbes ligesom de, havde fuldendt deres løb. Åbenbaringen 6:9–11.

Søster White placerer de femte segls martyrs passage ved søndagsloven, hvor Guds anden hjord kaldes ud af Babylon, hvilket er Herodes' fødselsdagsfest, når de ti konger bliver enige om at give deres syvende rige til det ottende rige, som er af de syv.

"Da det femte segl blev åbnet, så Johannes Åbenbareren i syn under alteret den skare, som var blevet dræbt for Guds ords og Jesu Kristi vidnesbyrds skyld. Derefter kom de scener, som er beskrevet i det attende kapitel i Åbenbaringen, hvor de, som er trofaste og sande, kaldes ud fra Babylon. [Åbenbaringen 18,1–5, citeret.]" Manuscript Releases, bind 20, 14.

De, der kaldes ud af Babylon, udgør den anden gruppe af martyrer, som myrdes af pavedømmet, således som Herodias gjorde mod den anden Elias. Søster White placerer også det femte segl ved åbningen af det sidste segl.

“Og da han åbnede det femte segl, så jeg under alteret sjælene af dem, som var blevet dræbt for Guds ords skyld og for det vidnesbyrds skyld, som de holdt fast ved; og de råbte med høj røst og sagde: Hvor længe, Herre, du Hellige og Sande, vil du undlade at dømme og hævne vort blod på dem, som bor på jorden? Og der blev givet hver enkelt af dem hvide klæder [De blev erklæret rene og hellige]; og der blev sagt til dem, at de endnu en liden stund skulle hvile, indtil også deres medtjenere og deres brødre, som skulle blive dræbt ligesom de, var fuldtallige' [Åbenbaringen 6:9–11]. Her blev der for Johannes fremstillet scener, som ikke var en virkelighed på det tidspunkt, men det, som ville komme til at ske i en fremtidig tidsperiode.

„Åbenbaringen 8,1–4 citeret.“ Manuscript Releases, bind 20, 197.

Bønnerne fra dem, der blev myrdet af pavedømmet i den mørke middelalder, bliver „ihukkommet“ under åbningen af „det syvende segl“, hvilket viser, at „det syvende segl“ åbnes ved den snart kommende søndagslov, for det er dér, Gud ihukommer hendes misgerninger.

Og jeg hørte en anden røst fra himlen, som sagde: Gå ud fra hende, mit folk, for at I ikke skal blive delagtige i hendes synder, og for at I ikke skal få del i hendes plager. Thi hendes synder har nået helt op til himlen, og Gud har ihukkommet hendes misgerninger. Gengæld hende, således som hun har gengældt eder, og giv hende dobbelt igen efter hendes gerninger; i det bæger, som hun har skænket i, skal I skænke dobbelt til hende. Åbenbaringen 18:4–6.

Den første Elias vidner om den konfrontation, der finder sted mellem de hundrede og fireogfyrre tusinde og den trefoldige union, som i de sidste dage fører verden til Harmagedon. Den anden Elias (Johannes Døberen) gentager og udvider den første Elias' vidnesbyrd, og sammen (linje på linje) identificerer og fastslår de den tredje og sidste Elias' profetiske kendetegn. Den tredje Elias er repræsenteret ved en begyndende Elias (Miller) og en afsluttende Elias, for den første engels bevægelse gentages i den tredje engels bevægelse.

„Gud har givet budskaberne i Åbenbaringen 14 deres plads i profetiens række, og deres gerning skal ikke ophøre før afslutningen på denne jords historie. Den første og den anden engels budskab er stadig sandhed for denne tid og skal løbe parallelt med dette, som følger.“
The 1888 Materials, 803, 804.

Den tredje Elias bærer Alfa og Omegas signatur, for den repræsenterer en Elias ved begyndelsen og ved afslutningen. Både den første og den sidste Elias repræsenterer en bevægelse, enten den første eller den tredje engel i Åbenbaringen fjorten.

„Johannes Døberens gerning og gerningen hos dem, der i de sidste dage går frem i Elias’ ånd og kraft for at vække folket af deres sløvhed, er i mange henseender den samme. Hans gerning er et forbillede på den gerning, der må udføres i denne tidsalder. Kristus skal komme anden gang for at dømme verden med retfærdighed. Guds sendebud, som bærer det sidste advarselsbudskab, der skal gives til verden, skal berede vejen for Kristi andet komme, sådan som Johannes beredte vejen for hans første komme. I dette forberedende arbejde skal ‘hver dal ophøjes, og hvert bjerg og hver høj gøres lave; det krogede skal rettes ud, og de ujævne steder blive jævne’, for historien skal gentage sig, og endnu engang skal ‘Herrens herlighed åbenbares, og alt kød tilsammen se den; for Herrens mund har talt.’” Southern Watchman, 21. marts 1905.

Elias’ tredobbelte anvendelse repræsenterer konfrontationen mellem Elias og den bevægelse, der er forbundet med Elias, og den trefoldige union i det moderne Babylon. Den er nært forbundet med den tredobbelte anvendelse af budbringeren, som bereder vejen for Pagtens Budbringer, men denne linje repræsenterer bevægelsens og budbringerens indre dynamik. I begge tredobbelte anvendelser repræsenteres budbringerens og bevægelsens tredje og endelige opfyldelse ved Alfa og Omega som repræsenterende en begyndende opfyldelse og en afsluttende opfyldelse.

Den tredje og sidste Elias repræsenterer den tredje engels bevægelse, som er de hundrede og fireogfyrretusindes bevægelse, der vil blive opløftet som et banner for at kalde den store skare ud af Babylon, når timen for det store jordskælv i Åbenbaringen elleve kommer. Før den time vil budbringeren og bevægelsen blive identificeret i kontrast til den forfalskede bevægelse, som fremfører et forfalsket budskab om sildigregnen, om fred og sikkerhed.

Skelnene mellem det sande og det falske budskab og sendebud skal erkendes ved budskabets opfyldelse. Disse artikler begyndte i slutningen af juli 2023, og længe før massakren den 7. oktober påviste artiklerne, at det sande budskab om den sene regn identificerer islam i det tredje Ve, og at budskabet begyndte den 11. september 2001. Artiklerne påviste, at nationernes vrede, som begyndte på det tidspunkt ifølge Inspirationen, var som en kvinde i fødselsveer, og at derfor vreden og trængslerne, som blev bragt over planeten jorden, ville fortsætte med at tiltage indtil prøvetidens afslutning.

Vi vil fortsætte studiet i vores næste artikel.

”Gid, at Guds folk havde en sans for den forestående ødelæggelse af tusinder af byer, som nu næsten er hengivet til afgudsdyrkelse! Men mange af dem, som burde forkynde sandheden, anklager og fordømmer deres brødre. Når Guds omvendende kraft kommer over sindene, vil

der ske en afgørende forandring. Mennesker vil ikke have nogen tilbøjelighed til at kritisere og rive ned. De vil ikke indtage en stilling, der hindrer lyset i at skinne til verden. Deres kritik, deres anklager, vil ophøre. Fjendens magter samler sig til kamp. Streng konflikter ligger foran os. Slut jer sammen, mine brødre og søstre, slut jer sammen. Knyt jer til Kristus. 'I skal ikke kalde det sammensværgelse, som dette folk kalder sammensværgelse,... og frygt ikke det, de frygter, og vær ikke forfærdede. Hærskarers Herre, ham skal I hellige; ham skal være jeres frygt, og ham skal være jeres rædsel. Og han skal være en helligdom; men en anstødssten og en forargelsesklippe for begge Israels huse, en fælde og en snare for Jerusalems indbyggere. Og mange iblandt dem skal snuble og falde og knuses og blive fanget i snaren og blive taget.'”

„Verden er et teater. Skuespillerne, dens indbyggere, forbereder sig på at spille deres rolle i det sidste store drama. Gud er gået af syne. Blandt menneskehedens store masser er der ingen enhed, undtagen når mennesker slutter sig sammen for at gennemføre deres selviske hensigter. Gud ser til. Hans hensigter med hensyn til sine oprørske undersåtter vil blive opfyldt. Verden er ikke blevet givet i menneskers hænder, skønt Gud for en tid tillader forvirringens og uordenens elementer at råde. En magt nedefra virker for at fremkalde de sidste store scener i dramaet,—Satan, der kommer som Kristus, og som virker med al uretfærdighedens forførelse blandt dem, der binder sig sammen i hemmelige selskaber. De, som hengiver sig til lidenskaben for sammenslutning, udfører fjendens planer. Årsagen vil blive efterfulgt af virkningen.“

„Overtrædelsen har næsten nået sin grænse. Forvirring fylder verden, og en stor rædsel skal snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi, som kender sandheden, bør forberede os på det, som snart vil bryde ind over verden som en overvældende overraskelse.“ Review and Herald, 10. september 1903.